

Еремия.

Собствено, щомъ тѣ не можаха да избѣгнатъ съчмгѣ — не заслужватъ такива грижи.

Бистра.

О не ; тѣ сж тѣй милички (глади ги).

Еремия.

(Шеговито) И глупавички!

Бистра.

(Недочула, цѣлува ги) Азъ ще ви гледамъ, ще ви се радвамъ мили птички. (Къмъ Еремия) Само за това, че тѣ тѣй волно живѣятъ заслужватъ —

Еремия.

(Като я гледа дълго) Да, да!

Бистра.

Какво?

Еремия.

(Я гледа съ свѣтнали очи) Какво ли? (Чувствува, че нѣщо го завладава, нѣщо топло се разлива по гърдитѣ му и въ упоение сѣда)

Мълчание.

Бистра.

(Срѣща погледа му. Съкапъ почувствува онова що става съ Еремия, тя свиwa раменѣ) (съ задавенъ гласъ) Еремия —

Еремия.

Какво?

Бистра.

(Очитѣ ѝ се обливатъ въ влага и тя само го поглежда безъ да отговори)

Еремия.

(Подразбралъ я) Ти си фаталистка!